ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ, ΚΥΠΡΟΥ. 2|14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1882. Αριθ. 50

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συνδρομὴ ἐτησία, πρωτοπλήρωτος, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν ταῖς χώραις [illegible] Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέαν τῷ Συντάκτῃ Γραφείου καὶ Τυπογραφείου "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ [illegible] Δημοσιογράφου [illegible] ἀριθ. 56.
Ἐκδότης ὁ συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Paleologos)

1881.

Εἰς τὸ χάος καὶ τὴν ἄβυσσον, ἥτις καλεῖται παρελθόν, κατέπεσεν εἰς ἔτι ἐνιαυτὸς, τὸ δεκατρὶ δώδεκα μηνῶν καλούμενον μέλλον καὶ πρὸ δύο ἔτι ἡμερῶν παρόν, κατετάχθη ἤδη εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρελθόντος.

Τί κατὰ τὸν παρελθόντα τοῦτον ἐνιαυτὸν σπουδαῖον ἐγένετο ἀνὰ τὴν ἡμετέραν σφαῖραν, οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἴδιον νὰ ἐξετάσωμεν. Ἐν στενωτάτῳ δημοσιογραφικῷ κύκλῳ διατελοῦντες καὶ κύριον προορισμὸν ἔχοντες τὴν ἐξιστόρησιν καὶ ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν ἰδίως συμβαινόντων, δὲν ἐνδιατρίβομεν οὔτε περὶ τὰς ὁλοφυρίας Αὐτοκρατόρων καὶ Προέδρων δημοκρατιῶν, οὔτε περὶ πολέμους καὶ εἰρηνεύσεις Ἀσιατῶν καὶ Ἀφρικανῶν πρὸς Εὐρωπαίους, οὐδὲ περὶ ἐπαναστάσεις καὶ ταραχὰς λαῶν καταδυναστευομένων ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τοῦ πολιτισμοῦ, οὐδὲ περὶ ἐκδικήσεις καὶ καταδικάσεις βασιλοκτόνων, οὐδὲ περὶ ἀτυχῶν θυμάτων πυρκαϊῶν, πλημμυρῶν, σεισμῶν καὶ ναυαγίων· ταῦτα πάντα ἀφίεμεν τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐντριβέσι συναδέλφοις, τοῖς καὶ χρόνον καὶ χῶρον ἱκανὸν ἔχουσι καὶ κάλαμον γεγυμνασμένον κεκτημένοις. Μὴ δυνάμενοι ὅμως ὡς Ἕλληνες ν' ἀφῶμεν ἀπαρατήρητον σπουδαιότατον διά τε ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν κοινὴν ἡμῶν φιλόστοργον Μητέρα γεγονὸς, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ φαύλου καὶ ἀπηνοῦς ζυγοῦ τριακονταετισμυρίων ἀδελφῶν ἡμῶν, αἵτινες βουλήσει θείᾳ καὶ ἐπινεύσει τῶν κραταιῶν τῆς γῆς εἰσῆλθον εἰς τὰς ἀγκάλας περιλημένης Μητρὸς χαίροντες καὶ εὐλογοῦντες τὴν μετὰ πολυστένακτον καὶ ἀτέραμνον δουλείαν ἀναπεύλασιν αὐτοῖς λαμπρὰν καὶ φαεινὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπολυτρώσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ συγχαίροντες αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς οἱ ὑποδεδουλωμένοι καὶ στενάζοντες εἰσέτι ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ὡς τάχιστα ὑπὸ τὴν αὐτὴν μητέρα συνενώσεως ἡμῶν τε καὶ ἁπάντων τῶν διεσπασμένων τμημάτων τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλληνισμοῦ, χωροῦμεν εἰς τὴν ἐν συνόψει ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν κατὰ τὸ ἐκπνεῦσαν ἤδη ἔτος.

Ἐπιχειροῦντες ὅμως ν' ἀναμνήσωμεν συνοπτικῶς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ κυριώτερα τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ πολιτικῶν συμβάντων κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν ἔτος, πολὺ ὑποπτεύομεν ὅτι θὰ εὑρεθῶσι πολλαὶ ταυτολογίαι ἐν τῷ παρόντι ἀπολογισμῷ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τῷ ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις τῆς "Ἀληθείας" δοθέντι περὶ τῆς τέως πολιτικῆς τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχόντων· διότι ἀφοῦ ἔμειναν τὰ αὐτὰ πρόσωπα, ἔχοντα φυσικῶς τὴν αὐτὴν καρδίαν καὶ κεφαλήν, βεβαίως ἐτηρήθη πιστότατα καὶ ἡ αὐτὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἀκριβῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πεπόθησις ὡς καὶ ἡ ἀτέκμαρτος δυσπιστία καὶ περιφρόνησις πρὸς τοὺς νησιώτας, γνωσθεῖσα ἡμῖν νῦν σκαιότερόν πως ἢ πρότερον ἐκ στόματος τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόζιλ.

Νέα δ' ἀποτελέσματα ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν ἀριθμόν τινα Ἐπιταγῶν ἀρτιφανῶν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ αἱ πρότεραι πνεύματι συντεταγμένων, αὔξησιν τῶν φόρων διὰ διαταγῆς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (!) συμβουλίου ἐπιβληθεῖσαι ἐπὶ τῆς μᾶλλον ἀξιοθρηνήτου μερίδος τῶν κατοίκων καὶ ἀπελπισμὸν καὶ τῶν ὀλίγων μεινάντων αἰσιοδόξων ἐκ τῶν ἐντεπίων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονὸς μὴ δυνάμενος πλέον ὁ Μ. Ἀριοστης ν' ἀρνηθῇ μετὰ τὰς ἀθρόους παραιτήσεις τῶν ἐν τε τοῖς Δημαρχιακοῖς καὶ διοικητικαῖς συμβουλίοις Ἑλλήνων, ζητεῖ, ὡς ἠκούσθη, νὰ παρερμηνεύσῃ, ὡς ἡ σταθερῶς εὐνοουμένη μέθοδος αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Λέγει δηλ. ἡ λέγουσιν ὅτι, ἴσχυσαν ἐπὶ τέλους οἱ ὀλίγοι ταραξίαι νὰ ἀπομακρύνωσι τῆς διοικήσεως καὶ τοὺς τέως εὐχαριστουμένους ἐκ τοῦ τρόπου αὐτῆς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, μὴ θέλοντες νὰ δώσωμεν τὴν ἁρμόζουσαν προσωνυμίαν εἰς τὴν πεισμονα ταύτην αὐταπάτην, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι εἶναί πως ἀφύσικον τὸ παραδέχεσθαι καὶ πιστεύειν ὅτι, ὀλίγοι ταραξίαι ἢ ἡ ὀλιγάριθμος "φίλερις μερὶς", κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐνταῦθα ὀργάνου τῆς Διοικήσεως, ἴσχυσαν ν' ἀποπλανήσωσιν 160 χιλ. Ἑλλήνων ἢ μᾶλλον ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου (διότι γινώσκομεν καλῶς ὅτι καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, δὲν εἶναι ἠχαριστημένοι ἐκ τοῦ διοικητικοῦ συστήματος), ὥστε ν' ἀπαρνηθῇ τὴν κρίσιν του καὶ νὰ θεωρῇ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα ὅθεν ἔργα τῆς Διοικήσεως ἄσκοπα καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν νῆσον, ἀντὶ δ' εὐγνωμοσύνης, νὰ τεκμηριοῖ ἐν πάσῃ ὁποθέσει περιστάσει μῖσος καὶ ἀποστροφὴν πρὸς τοὺς διοικοῦντας, καὶ ὄχι τοσαύτην, ὥστε νὰ καταστήσῃ πάλιν τὸν "Cyprus Herald", τὸ εὐνοούμενον τοῦτο τέκνον τε καὶ θρέμμα τῆς Διοικήσεως, νὰ μὴ δύνηται νὰ τηρήσῃ τὴν δέουσαν εὐκοσμίαν ἐν ταῖς ἐκφράσεί του, ἐνῷ ἦτο πλέον παρὰ ἔγκαιρον νὰ ἴδωσι τὰ πράγματα διὰ πιστοτέρων διόπτρων ὅπως πεισθῶσιν (ἂν πράγματι δὲν ἐπείσθησαν) ὅτι, ἡ πείσμων ἐμμονὴ των ἐν τῷ ἐπ' ἀρχῆς ἐγκαινισθέντι συστήματι ἀπεξένωσεν αὐτοὺς πλέον μέχρις ἐνὸς πάντων τῶν κατοίκων.

Εἴπομεν ὅτι ηὐξήθησαν καὶ πάλιν οἱ φόροι, καὶ φοβούμεθα ὅτι θὰ κραυγάσωσιν οἱ ἀδρόμισθοι ὑπάλληλοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀληθέστατον, δυστυχῶς. Κατὰ τὴν νέαν τοῦ Βαλῆ διαταγὴν ἐπεβλήθη ἐπὶ ἑκάστου φορτώματος καυσίμων ξύλων φόρος δύο δηναρίων (πεννῶν), οἱ δὲ κάτοικοι τῶν ψυχρῶν ὀρεινῶν μερῶν, ὧν ἕκαστος δεῖται κατὰ μέσον ὅρον 200 φορτώματα ξύλων διὰ τὸ μαγειρεῖον, τὴν θέρμανσιν, τὸν φωτισμὸν, τὴν ἐκστάλαξιν τοῦ οἰνοπνεύματός του καὶ τὴν σκευασίαν οἰκιακῶν τινων γλυκισμάτων ἐκ γλεύκους, θὰ πληρώνωσι μόνον διὰ τὴν καυσίμον ὕλην περισσότερον ποσὸν πάντων τῶν φόρων αὐτῶν ὁμοῦ λαμβανομένων, πλὴν τῆς δεκάτης! ἡ αὐτὴ δὲ διαταγὴ ὥρισε καὶ 17 σελίνια δι' ἑκάστην ξηρὰν πεύκην! Ὥστε, ὅταν μετά τινα χρόνον οἱ κάτοικοι τῶν μεμακρυσμένων ἀπὸ τὰ παράλια μερῶν δὲν θὰ ἔχωσι στέγην, ὑφ' ἣν νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν, θὰ παύσῃ τὸ ἐν Βαρωσίοις φαινόμενον, ὅπερ ἐσκανδάλισε τοσοῦτον τοὺς Συντάκτας τοῦ "Cyprus Herald", διότι οὐ μόνον ἐν συναθροίσεσιν, ἀλλὰ καὶ "εἷς ἕκαστος Κύπριος" συναντῶν Ἄγγλον ὑπάλληλον, θὰ καταράται αὐτῷ μεγαλοφώνως, τὸ ὀλιγώτερον, καὶ κατὰ πρόσωπον.

Ἀλλ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι, δέον νὰ μνημονεύσωμεν μεταξὺ τῶν νέων προϊόντων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὸν παρ' ἡμῖν τεχθέντα "Cyprus Herald", ὅστις, ὡς αἱ κακαὶ γλῶσσαι λέγουσι, λαμβάνει τὰ ἄρθρα του ἐκ Λευκωσίας καί τινων ἐν Λεμησσῷ Ἀγγλων, ἤτοι παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες, γινώσκοντες ὅτι μισοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου ὡς ἔχθιστα φρονοῦντες περὶ αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ γράψωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰ πράγματα μὲ ἠσυχίαν πνεύματος, ὡς ὡμολόγησαν ἤδη ἔν τινι προσφάτῳ φύλλῳ, ἁπλούστατα δὲ συνεχίζουσι τὰς ὡραίας ἐκθέσεις τῆς Κυανῆς βίβλου των. Ἐν ἐκείναις, ὅπως ὑπεκφύγωσι τὴν συζήτησιν περὶ τῶν ἀναμφρίστων γεγονότων, ἀρνοῦνται γράφοντες τοῖς μακρὰν τῶν πραγμάτων προϊσταμένοις τῶν ὅτι, τὰ διεστραγῳδοῦντα τὰς ἐλεεινότητας τοῦ διοικητικοῦ συστήματος κυπριακὰ φύλλα "ἀπώλεσαν πᾶν αἴσθημα εὐκοσμίας", ἐν δὲ τῷ ὀργάνῳ των, καθὸ μὴ φοβούμενοι τὰς οὐχὶ πολὺ μαλακὰς παρατηρήσεις τοῦ Λόρδου Κιμβερλεϋ, προβαίνουσι περαιτέρω, ἀποκαλοῦντες αὐτὰ εὐγενῶς βάναυσα καὶ χαμαίζηλα. καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἀνάξια προσοχῆς εἰς πάντα ἔχοντα κρίσιν τινά. Ὡραία ἡ μέθοδος αὕτη, νὴ τὸν Κύνα, καὶ εὔκολος, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἥκιστα ἠθικῆς ταύτης μεθόδου ἐπιτυγχάνεται ἐξαίρετα ὁ σκοπός των, ἤτοι ἡ ἐξαπάτησις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ προϊσταμένων, παρ' ὧν ὁ Κύπριος λαὸς ἤλπιζε τὰ βέλτιστα καὶ οἱ ἴδιοι ἐφά-

νήσιαν το καὶ ἀρχὰς ὅτι δὲν θὰ ἠνείχοντο νὰ βαυκαλίζωνται ὑπὸ τῶν στερεοτύπων φράσεων ''κτίζονται νέαι οἰκίαι'' ἐν Λεμησσῷ, (περισσότεραι δημοπρατοῦνται ἐν Λάρνακι), ''ηὔξησεν ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ'' (ἡ Μεσαορία λιμώττει ἕνεκεν τῆς ἐρυσίβης καὶ τῆς ἀκρίδος), ''τὰ κεράτια καὶ αἱ σταφυλαὶ εἶναι πολλαὶ ἐφέτος'' (θὰ ἦσαν περισσότεραι ἂν συνιστῶντο εἰρηνοδικεῖα καὶ ἀγροφύλακες), κτλ. κτλ.

Ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους πρέπει νὰ καταλέξωμεν ἓν ἔτι Ὑπόμνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ καὶ μίαν ἀναφορὰν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, συνελθόντων εἰς Λευκωσίαν, πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν ἀπευθυνόμενα. Ἀφοῦ δὲ τὰ ἐγγραφα ταῦτα θὰ συνοδευθῶσι μετὰ τῶν σχολίων τῶν πατρώνων τοῦ συστήματος, καθ' οὗ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐδὲν γενναῖον ἀποτέλεσμα ἀπεκδεχόμεθα, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἔσται ἡ τελευταία ἐν τῷ εἴδει της, μεθ' ἣν πλέον οἱ Κύπριοι ὀφείλουσι σπουδαίως νὰ σκεφθῶσι περὶ ἀποστολῆς πρεσβείας εἰς Λονδῖνον ὅπως ἴδωσι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τοὺς ἐνΛονδίνῳ ἄνευ πλέον τῶν τιμίων μεσιτῶν, διότι ἄλλως οὐκ ἔστιν ἐλπὶς σωτηρίας.

Ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ θέλομεν ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους τῆς ἐκ πρώτης ὄψεως φανησομένης ἴσως τολμηρᾶς καὶ ἀπελπιστικῆς ἐκφράσεως τοιαύτης ἰδέας.

ΑΘΛΟΙ ΖΑΠΤΙΕΔΩΝ.

Πρό τινων ἡμερῶν γέρων τις χωρικὸς, Χ Γιάννης Γεωργῆ ἀπὸ Κορφὴν, περιερχόμενος τοὺς ἀγρούς του μετὰ πυροβόλου, ἐθεάθη μακρόθεν ὑπὸ πεντάδος ζαπτιέδων μεταβαινόντων εἰς χωρίον τι. Οὗτοι ἅμα ἰδόντες τὸν χωρικὸν τὸν ἐκάλεσαν παρ' αὐτοῖς, πλὴν οὗτος μὴ ἀκούσας ἐξηκολούθει τὴν ὁδοιπορίαν του. Ἀφοῦ δ' ἐπανειλημμένως τὸν ἐκάλεσαν καὶ εἶδον ὅτι δὲν προσεῖχεν αὐτοῖς, ἦλθον πρὸς αὐτὸν, τὸν ἀφήρεσαν βίᾳ τὸ πυροβόλον καὶ τὸν ἐκτύπησαν τόσον, ὥστε ἡμάτωσαν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν του· εἰς τὰς φωνὰς τοῦ δυστυχοῦς γέροντος ἀφίκετο ὁ ἐκεῖ που εὑρισκόμενος υἱός του Θεοδόσιος, ζητήσας δὲ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν αἰκιζόμενον πατέρα του, ὑπέστη καὶ οὗτος τὰ αὐτά. Ὡσεὶ μὴ ἤρκουν δὲ ταῦτα, οἱ σαρικοφόροι ζαπτιέδες ἤγαγον νυκτὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν κακοποιηθέντας πατέρα καὶ υἱὸν εἰς Λεμησσὸν, λέγοντες ὅτι ἀντέστησαν αὐτοῖς! Ἐκτὸς δὲ τῶν δύο τούτων οἱ γενναῖοι ἐξύλισαν καὶ τὸν μοναχὸν τῆς Κορφῆς Μηᾶν Χριστοφῆ, διότι....δὲν ἐγίνωσκε ποῦ εἶχε καταφύγει ὁραπέτης τις τῶν φυλακῶν! Καὶ τοὺς τρεῖς ῥηθέντας χωρικοὺς εἴδομεν ἐνταῦθα μὲ καθημαγμένην τὴν κεφαλὴν, τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἐνδύματα· οἱ ζαπτιέδες ἐνήχθησαν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, ἐσμὲν δὲ περίεργοι νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ταύτης καὶ τὴν ἐπιβληθησομένην αὐτοῖς τιμωρίαν. Τὰ ὀνόματα τῶν πέντε φρουρῶν τῆς τάξεως (sic) εἶναι τὰ ἑξῆς. Χασὰν Ὄμπασης, Ἀχμὲτ, Ἰσοὺφ Τριμηκλινιώτης, Σελεμὰν καὶ Μεχμέτ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν τε παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ ταύτην ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀντὶ τῆς Πέμπτης, καθ' ἣν ἐπαίανιζεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, κατὰ παράκλησιν τοῦ Δημάρχου ἐπαιάνισε Παρασκευὴν, δηλ. ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἡ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καθ' ἡμᾶς. Σὺν τοῖς ἓξ δὲ τεμαχίοις τοῦ προγράμματος, ἐπαίανισε χθὲς ἡ τουρκικόν τι ἐμβατήριον, μεθ' ὃ ἡ τὸ ἡμέτερον "Μαύρ' ἐὶν ἡ νύστα σ'τὰ βουνά". Ἅμα ἡ μουσικὴ ἤρξατο τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν τοῦτο ᾆσμα ἡ ραγδαῖαι ἡ παρατεταμέναι χειροκροτήσεις ἡ ἐπευφημίαι ἐπλήρωσαν τὸν ἀέρα ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν συρρυέντος ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, στέφανος δὲ ἐξ ἀνθέων πφουμηέχθη τῷ μαχιμουσικῷ ἡ ἄνθισαν ἐρράϑησαν οἱ παιανίζοντες μουσικοί· αἱ αὐταὶ δὲ ζωηραὶ χειροκροτήσεις ἡ ἐπευφημίαι ἐπανελήφθησαν ἡ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ᾄσματος, ἐξάλλου ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως ἡ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ γενομένου τοῦ πλήθους, ὅπερ ὅπως δείξῃ τὴν εὐαρέσκειαν ἡ εὐγνωμοσύνην του, ἀπεκαλύφθη κατὰ τὴν κρότησιν τοῦ τῆς Σ. Ἀνάσσης ὕμνου ἡ ἐζητωκραύγησι.

Πρὸς τὸν καλοκάγαθον Συνταγματάρχην κ. Hackett, εὐαρεστησάμενον νὰ τιμήσῃ τὰς ἡμετέρας ἑορτὰς ἡ νὰ εἰσακούσῃ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν ὅπως ἐντείληται τῇ στρατιωτικῇ μουσικῇ νὰ παιανίσῃ ἡ Ἑλληνικὸν τεμάχιον, ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἡ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τε ἡ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

—o—

Ὁ κ. Φαίρφηλδ ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς Ἀγγλίαν.

—o—

Τὸν "Cyprus Herald" μὴ ἐπανορθώσαντα παρὰ πᾶσαν πρυσδυκίαν ἡμῶν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κακοβούλως διαστραφεῖσαν ἐκ Πάφου ἀλληλογραφίαν ἡμῶν θεωροῦμεν ἡ οὐδὲ ἄξιον τῶν αὐτῶν ἐπιθέτων, δι' ὧν τὸν ἀπεκαλέσαμεν ἐν τῷ 55 φύλλῳ ἡμῶν.

—o—

Ἡ χθὲς κομισθεῖσα "Κλειὼ" περιέχει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου. "Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἐγκαινίσῃ προσεχῶς ἐν Κύπρῳ σπουδαίας μεταρρυθμίσεις, ἐν αἷς ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἑλληνικῆς ὡς ἐπισήμου (;) γλώσσης."

—o—

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας".

Ὑποφαινόμενος Πλοίαρχος ναυαγήσας παρὰ τῇ ἀκτῇ Βαρωσίων κατὰ τὰς 17)29 Δεκεμβρίου 1881 ἐκφράζω καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς κατὰ καλὴν τύχην μου εὑρεθέντας Πλοιάρχους Νικόλαον Αὐγερινὸν καὶ Μιχαὴλ Διακίδην Σαμαίους, οἵτινες μετὰ τῶν πληρωμάτων των καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοὺς ἐμπειρίας καὶ ἱκανότητος, ἔσπευσαν βοηθοί μου, μεταχειρισθέντες ὑπὲρ ἐμοῦ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν τελεστφόρα μέσα, ὅσα ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἀπητοῦντο.

Καὶ ταῦτα κατὰ καθῆκον εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν αὐτῶν.

Ἐξ Ἀμμοχώστου 29)10 Ἰανουαρίου 1882.

Στέφανος Γιανούλης Χῖος.

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Σύνταξιν τῆς "Ἀληθείας".

Ἐγκαρδίως λυπούμεθα ὅτι ἐξ ἐπιστημονικῆς τιμῆς διατελοῦμεν ὑπόχρεοι νὰ μὴ πληρώσωμεν τὸν φιλικὸν πάθον, ὃν ἐντιμός τις Κύριος, Ὁ Ω., μετὰ τοσαύτης ἄλλως τε εὐγενοῦς θέρμης ἐξέφρασεν ἡμῖν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος. Ὁπόταν τὸ κρυπτὸν διαδεχθῇ τὸ φανερὸν καὶ τὴν ἀνωνυμίαν ἀντικαταστήσῃ τὸ ἰδιόχειρον ὀνοματεπώνυμον, κατὰ τὰς ἀπαραβάτους ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀγωγῆς, περιττὸν κρίνομεν νὰ δηλώσωμεν αὖθις ὅτι ἄσμενοι ἀποδεχόμεθα πᾶσαν δημοσίαν συζήτησιν. Ὁ πολεμῶν ἐν σκιᾷ ἢ πρὸς σκιὰν, πράττει ἀνάξια ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἣν ὑπηρετεῖ.

Ἐν Λεμησσῷ 9 Ἰανουαρ. 1882.

Ι. Δ. ΚΑΡΕΜΦΥΛΑΚΗΣ.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ

Ἡ Κύπρος, ὑπὸ τὸ κράτος τοι αὐτης ἀνωμαλίας, οἷα ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ἐγένετο προφανῶς οὐχὶ τὸ ῥόδον τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἡ ἄκανθα τῶν κυριαρχῶν ἡ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων, ὁ δὲ μαργα

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1881 ΕΝ ΤΩι ΔΗΜΟΤΙΚΩι ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩι ΛΕΜΗΣΣΟΥ

(ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νοσοκομείου).

Διάγνωσις	Ἀριθ.	Ἴασις	Θάνατος	Ὅσοι ἐν τῷ Νοσοκομ.	διὰ Ν. Ἔτος.
Διαλείπων πυρετὸς	19	19			
Τυφοειδὴς "	7	6			1
Ρευματισμοὶ	7	7			
Σύφιλις	12	12			
Κήλη	1	1			
Ἀναιμία	4	3			1
Ὀφθαλμία	1	1			
Στοματῖτις	4	4			
Πνευμονία	9	6	3		
Δυσεντερία	1	1			
Βλεννόρροια	15	15			
Δερματικαὶ νόσοι	1	1			
Ἕλκη	7	6			1
Τραύματα	10	9	1		
Ἐπιθηλ. καρκῖνος (ἐγχείρισις)	1	1			
Φθίσις	1	1			
Ὀρχῖτις	1	1			
Ἐρυσίπελας	1	1			
Κάταγμα	4	4			
Σηψαιμία	1		1		
Ἐκτρόπιον (ἐγχείρισις)	1	1			
Μανία τῶν οἰνοφλύγων	1	1			
Μαρασμὸς (σφακέλισις)	2		2		
Ἐγκεφαλικὴ συμφόρησις	1			1	
Πλευρῖτις	1		1		
Κατάρρους τῆς μήτρας χρόνιος	1			1	
Σύφιλις τοῦ παρελθόντος ἔτους	2	2			
τὸ ὅλον	116	103	8	5	

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω κατάλογον ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Λεμησσοῦ 83 Χριστιανοὶ διαφόρων δογμάτων καὶ 33 Ὀθωμανοὶ, ἐξ ὧν 99 ἄνδρες καὶ 17 γυναῖκες καὶ ἐκ τῶν ὁποίων 92 εἶναι ἐντόπιοι καὶ 24 ξένοι· ἐθεραπεύθησαν ἐξ αὐτῶν 103, ἀπέθανον 8 καὶ μένουσι διὰ τὸ νέον ἔτος ἐν τῷ Νοσοκομείῳ 5.—

Ἐν δὲ τῷ Δημοτικῷ Πτωχοκομείῳ εὗρον περίθαλψιν κατὰ τὸ διῆξαν ἔτος 10 ἄνδρες καὶ 13 γυναῖκες ἐξ ὧν αἱ δύο τυχοῦσαι ἐγκυοι ἔτεκον, προσετέθησαν δὲ καὶ ἕτεροι 20 ἐκ τῶν συμβάντων ἐκ τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸν Α'. καὶ Β'. μῆνα τοῦ ἔτους. Ἐκ πάντων τούτων 23 ἀπέθανον 3, εἰς ἄνδρ καὶ 2 γυναῖκες, 8 ἐξῆλθον καὶ 12 ὑπάρχουσι σήμερον ἐν τῷ Πτωχοκομείῳ.—

Ὁ Διευθυντὴς

Κ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ.

ρίτης τῆς Μεσογείου ἀπολέσας τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν ὑπὸ ζοφερῶν ἀντικειμένων, κατήντησε ν' ἀπολέσῃ καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν· εἰς τοῦτο ὡς πατριῶται ὀφείλομεν νὰ ἐρωτήσωμεν, ὅς ποτέ τις τῶν ἐν Ἑλλάδι, τοὺς νοήμονας πολιτικοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς προϊσταμένους, τίς πταίει; Ὁ τόπος, ἢ οἱ κυριαρχοῦντες;

Ὁ τόπος σεβασθεὶς τοὺς κατακτητὰς, ἀναπεπταμέναις χερσὶν ἐκρότησεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ φιλοφρόνως ὑπεδέξατο αὐτοὺς, ὡς ἀγγέλους δὲ προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἐν τῇ νήσῳ θεωρῶν, πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων προσήνεγκε, τοῦτο μὲν οἱ πολῖται ἐπικροτήσαντες, ἐκεῖνο δὲ οἱ ἀγροῖται τῆς νήσου παριδόντες, μόνον καὶ μόνον ἵνα οἱ μὲν κυβερνῆται ἐν ἐλπίδι ἐγκατασταθέντες ἀνταποδώσωσιν αὐτὰ τοῖς Κυπρίοις διὰ τῆς ποθουμένης ἐλευθερίας, ὁ δὲ λαὸς ἐγερθῇ ἐκ τῆς προηγουμένης κακοδιοικήσεως, ἀνακουφισθῇ ἐκ τῶν ὀχληρῶν τῆς Τουρκίας φόρων καὶ λάβῃ οὕτως εἰπεῖν ἀναψυχὴν ἐκ τῆς τυραννίας. Οἱ κυριαρχοῦντες ὅμως, τολμῶμεν εἰπεῖν ὅτι, δὲν ἐβάδισαν συμφώνως τῷ πνεύματι τούτῳ, αἱ δ' ἱεραὶ ἐλπίδες τοῦ Κυπρίου λαοῦ παφηγκωνίσθησαν, εἴτε διότι οἱ κυρίαρχοι δὲν ἐγνώρισαν καλῶς τοὺς κυριαρχουμένους, εἴτε διότι οἱ κυριαρχούμενοι δὲν ἐξετέλεσαν [ἐν ἀγνοίᾳ] πάντα τὰ πρὸς ἐκείνους καθήκοντα αὐτῶν. Οὕτω δὲ οἱ μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς Ἄγγλοι δυσπιστοῦντες πρὸς τὸν Ἕλληνα λαὸν τῆς νήσου διαφωτίζουσι τὴν Κυβέρνησιν [ὡς αὐτοὶ εἶδον καὶ ἔγνων] καθ' ἡμῶν, ὁ δὲ λαὸς κραυγάζει κατὰ τῆς ἀδικίας ταύτης, σηλιτεύει τὴν πρωτοφανῆ ταύτην διαγωγὴν, κινεῖται κατὰ τῶν αἰτίων, προσεγγίζει τοῖς ἐκτάκτοις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεσταλμένοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ αὖθις μετὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ἐξεγείρονται καθ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι παρὰ πόνων κατὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ὑπαλλήλων, συσπειροῦνται, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀγνοοῦσα ἴσως τὴν μεταξὺ τῶν ἐν Κύπρῳ ὑπαλλήλων αὐτῆς καὶ τῶν Κυπρίων ἐπελθοῦσαν διάσασιν, τηρεῖ αὐτοὺς ἐν ταῖς θέσεσι πρὸς τιμωρίαν τῶν σηλιτευόντων τὰ ἀληθῆ καὶ τὰς καταχρήσεις αὐτῶν, διευκολύνουσα τὰς ὀρέξεις αὐτῶν καὶ ὑποβιβάζουσα τὸν λαὸν εἰς ἣν οὐκ ἔδει θέσιν, ὅπερ ἀπαράδεκτον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Οἱ φόροι ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐπλεόνασαν καὶ ἀντὶ τοῦ μεσθίου τραπεζιτικοῦ φόρου ἀνηγέρθησαν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι μυρία τέλη οὐχὶ ἀποφέροντα τὸ ἀνάλογον ὄφελος, ἐν δὲ ταῖς κώμαις οἱ μὲν ἔκτακτοι φόροι οἷοι οἱ ὑπὲρ τῶν μέχρι τοῦδε ἀδιορθώτων γεφυρῶν καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς ἀκρίδος, δυσανάλογοι ὅλως καὶ βαρεῖς πρὸς τοὺς γεωργούς, οἱ δὲ τακτικοὶ, οἷοι οἱ τῆς ὑπερτιμηθείσης δεκάτης καὶ τοῦ ἐν τῇ ξηρᾷ τελωνειακοῦ φόρου τῶν οἴνων, οἵτινες οὐδέποτε, ἐπὶ Τουρκίας ἀφίκοντο εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστις σήμερον ἀριδήλως ἐλέγχει τοὺς νομοθέτας καὶ συμβούλους ἐκείνους, οἵτινες ἀπέκοψαν εἰς τοιαύτας βαρείας τιμὰς τὰ προϊόντα τοῦ τόπου. Τί δὲ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ αὐξηθέντος χαρτοσήμου καὶ ἄλλων, ἅτινα ἐξαντλοῦσι τοὺς πόρους τοῦ λαοῦ; Οἱ κυριαρχοῦντες λοιπὸν ὀφείλουσι, ταῦτα πάντα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, νὰ μὴ αἰτιῶνται τὸν τόπον, ὡς ὑπερβολικὰ καὶ τοῦντα καὶ παράλογα. Ἐθεωρήθημεν ὡς Ἰνδοὶ, ἐπροπηλακίσθημεν ὡς ξένοι, ἐζήτησαν ν' ἀποβάλωσι ἀπὸ ἡμᾶς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, πλὴν τοῦτο ἐγίνετο ἀφορμὴ, πλείονος διασάσεως μεταξὺ Κυβερνητων καὶ λαοῦ.

Τὰ δίκαια παράπονα τῶν Κυπρίων, ἐὰν δὲν ἀντηχῶσιν εἰς τὰ ὦτα τῶν ἐν Κύπρῳ, ἀντηχοῦσιν ὅμως μικρὰν τῆς νήσου παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως εἰς καρδίαν ἐξηυγενισμένην καὶ λεπτὴν, εἰς τὴν καρδίας τοῦ διέποντος τὰς ἡνίας τοῦ ὅλου Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ὅστις γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰ ἔθνη εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει ἐκτίμησις. Ἐὰν παρακαλέσωμεν κατὰ τῶν διοικούντων διατὶ ὁ νόμος νὰ μὴ διαψεύσῃ τὰ παράπονα ἡμῶν, καὶ ἐὰν κραυγάζωμεν κατὰ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τοῦ κενεῶνος τῶν ἐν Κύπρῳ δικαστηρίων, διατὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωσι τὸν τραγέλαφον τοῦτοντοῦ δικαστικοῦ συστήματος, διατὶ νὰ μὴ ἐπιρρίπτηται τὸ ἐλάχιστον φῶς εἰς τὴν καλυπτομένην ἀλήθειαν· διατί νὰ μὴ τίθηται χαλινὸς εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας, διατί νὰ μὴ παύῃ ὁ κυκεὼν καὶ νὰ μὴ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ἡ συστηματοποιημένη διαγωγὴ, ἡ ἐπικρατοῦσα παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πεπολιτισμένων μερῶν; Διατί νὰ μᾶς ἐπιρρίψωσι τὸν θόρυβον τοῦτον, ὅστις ἐν παντὶ φαίνεται κωλύων τὸ λειτουργοῦν κράτους νόμου; Ἐκεῖ ἀνώμαλις εἶναι σύστημα τοῦ δικαστηρίου καὶ οὕτω πρέπει νὰ γείνῃ παρὰ τῆς ἀγγλικῆς φωνάζουσιν ἐκεῖ ἐκτὸς τῶν ἐκεῖ ἐκτὸς τῶν ἐκεῖ ἐκτὸς τῶ

μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἐσπευσαν πρὸς τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἦσαν κεκλεισμένοι, ἀφ' ἑξαγαγόντες αὐτόν τε ἀφ' τὰς πόρνας του δίκην χοίρων, τῷ ἀπέδωκαν τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ φιλοφρονήσεις, συνδεύσαντες αὐτὸν μέχρι τῆς ὁδοῦ, διώκοντες, ὑβρίζοντες ἀφ' καταγελῶντες αὐτὸν ἕως ὅτου ἔγεινεν ἄφαντος.

Τοιαῦται πράξεις περιποιοῦσι τιμὴν τοῖς προϊσαμένοις αὐτοῦ ἄραγε; ἢ διὰ τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων ἀποκτᾶται ἡ παρὰ τῷ λαῷ δημοτικότης;

ο ω

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT GOUDRY
(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ Ν ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)
(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Ἕνεκεν τῆς αἰσθήσεως ἣν παρήγαγεν ἡ ἢ μετάφρασις ἐξάγωσι ἢ Κύπρος σπανίως βλέπει τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὴν Εὐρωπαίους. Ὅταν ἐσκηνῶμεν παρὰ μέγα τι χωρίον, ἑκατοντάδες ἀνθρώπων, γυναικῶν, παιδίων, γερόντων, ὁκλάδην καθημένων κατὰ τὸν τουρκικὸν τρόπον, ἔναντι τῆς σκηνῆς, κατεσκόπουν τὰς ἐλαχίστας ἡμῶν κινήσεις, ἤρχοντο νὰ συμβουλευθῶσιν ἡμᾶς ὡς ἰατροὺς· οἱ Κύπριοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι δὲν εἴμεθα ἐπιδέξιοι γόητες, ἱκανοὶ νὰ ἐξορκίσωμεν τὰ πονηρὰ δαιμόνια τὰ παρέχοντα τὰς νόσους. Οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσωμεν, εἰσὶν ἥκιστα φιλόξενοι, ἀλλ' ἀσυνεῖς. Δὲν ἀκούονται δι' ὅλου δολοφονίαι· οὐδέποτε μᾶς ἀφῄρεσαν τὸ ἐλάχιστον ἀ ὁκ. Μᾶς λατροὶ μὲ εἶπεν ὅτι ἔδει ἀπώλεσε κανὲν τῶν πραγμάτων του ἐκτὸς φιαλίδος κολωνιακοῦ νερροῦ, τὸ ὁποῖον ἔπιον οἱ ἀγωγιάται του. Οὐδὲν ἦττον, ἔδει νὰ προφυλάττηταί τις ἕνεκεν τοῦ Μουσουλμανικοῦ φανατισμοῦ. Κατά τινα ἑσπέραν, ἐνῷ ἐπήγνυον τὴν σκηνὴν ἡμῶν εἰς χωρίον καλούμενον "Πόλιν τῆς Χρυσοφῶς", μετέβημεν νὰ παρατηρήσωμεν κόσμον παρὰ τὴν ἐν σοδὸν κήπου ἀκούοντα μουσικήν· ἤγνοοῦμεν ὅτι ἦν συνάθροισις γυναικῶν. Ἀμέσως εἴδομεν ὅλον τὸ χωρίον συνωστιζόμενον· τὰ γραΐδια ἐκράυγαζον, οἱ ἄνδρες ἐκράβδιζον τὰς ῥάβδους των· ἐν τέλει ἐπετέθησαν κατὰ τῆς σκηνῆς ἡμῶν. Ἔσωσαμεν ὡς ἀμνοί, πλὴν τί ἠδυνάμεθα καθ' ὁλοκλήρου χωρίου; ὁ ὄχλος μᾶς περιέβαλλε ἀφ' δὴ εἰς τρόπον ἐπικίνδυνον, ὅτε ἐπεκέβη ὀθωμανὸς, ἄνδρωπος ἐπιρροῆς, εἰς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὁ διοικητὴς ἐφυλάκισε τὸν πρωτουργὸν τῆς ἐπιδέσεως, ὃν ἀπεφυλάκισα μετὰ μῆνα, ἐνδοὺς εἰς τὴν παράκλησιν γέροντος σαλέντος μοι ὑπὸ τοῦ χωρίου· "ἀδελφέ, μοὶ εἶπε, ὁ ἄλλαχ εἶναι ἀγαθός· ἔσο καθάπερ αὐτός· σοὶ ὁμοιάζει εἰς τὸν λευκόν μου κώνωπα ὅτι οἱ Φράγκοι τοῦ λοιποῦ θέλουσι σμίκεσθαι παρ' ἡμῖν".

Διὰ νὰ λάβῃ τις ἰδέαν τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἔδει νὰ μεταβῇ εἰς Κύπρον. Ἐκεῖ ἀνεβλύει, ἀπὸ τίνων ἐν τοῖς χωματερικαῖς συναλλαγαῖς ἡ λίαν φιλόθρησκοι, δὲν πίνουσιν οἶνον, δὲν τρώγουσι κρέας χοίρινον ἢ καθ' ἑκάστην ποιοῦσι τοὺς ἀγνισμοὺς ἢ τὰς δεήσεις των, ἀλλ' εἰσὶ φανατικοὶ, μοιροκρατημένοι [fatalistes] ἢ ἀγράμματοι εἰς τὸ ἔπακρον. Αἱ γυναῖκές των καλύπτονται αὐστηρῶς· ἐὰν τις χὸν συνελαμβάνετο μία τις τούτων ἄνευ περικαλύμματος, ἤθελεν ἀμέσως μεταφέρει τὸ περιβάλλον τὰ σέρνα της ἐμπρόσθιον πρὸς τὸ πρόσωπον ὅπως τὸ καλύψῃ. Κατακτηταὶ τῆς νήσου, οἱ Τοῦρκοι, προσφέρονται πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετὰ πολλῆς τῆς περιφρονήσεως. οἱ κατοικίαι των εἰσὶ κεχωρισμέναι τῶν τῶν χριστιανῶν· συνεχῶς διαμένουσι ἢ ἐν ἰδίοις χωρίοις, διακρινομένοις πόρρωθεν ἐκ τῆς περικαλλοῦς αὐτῶν φυτείας, διότι οἱ τοῦρκοι εἶναι φίλοι τῶν δένδρων.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἧττον(;) τῶν τούρκων τίμιοι, ἀλλὰ νοημονέστεροι ἢ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς φιλοξενώτεροι. Παρ' ὀλίγοις ἐκ τούτων δύνασαι νὰ θαυμάσῃς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ἅτε τῆς τουρκικῆς ἐπικρατήσεως ἐπαφησάσης τὰ ἴχνη τῆς παλαιᾶς· οὐδὲν ἦσον ἐν Λάρνακι, ἔνθα διαβιβάσαν οἱ πλουσιώτεροι τῶν Ἑλλήνων, φρᾷ τις περικαλλεστάτας παρθένας μὲ πεπυκνωμένην τὴν κόμην, δι' ἧς δίκην διαθήματος, περιβάλλουσι τὸ ἰδιῶ μέτωπον ἢ ἣν καθαρίζουσι διὰ φυσικῶν ἀνθέων· ὁ κεκρίφαλος οὗτος προβιβάζει τὴν καλλονήν των. Εἷς τι χωρίον κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τῆς νήσου μέρος, Ριζοκάρπασον, οἱ κάτοικοι εἰσὶ γαλανόφθαλμοι, λευκοί, ξανθοτλόκαμοι. Πόθεν πρόερχεται ὁ ξανθὸς οὗτος τύπος ἀπολεσθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν μελαγχρόων τύπων τῶν λοιπῶν Κυπρίων; Οἱ κάτοικοι τοῦ Ριζοκαρπάσου μῦθοι τυγχάνουσι λείψανα τῶν Γάλλων, οὓς ἤγαγον οἱ πρίγκιπες Λουζινιάνες ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν; εἰς Κύπρον εὑρίσκονται πολλαὶ ἔχνη τῆς τῶν Γάλλων διαβάσεως, ἢ ὑφίσαται γενικὴ ἰδέα ὅτι ἡμέραν τινὰ θέλομεν ἀναλάβει τὴν λυριότητα τῆς νήσου, ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τυγχάνει πρισφιλὴς παρὰ τισι μερίδι τῶν κατοίκων.[1]

Παράδοξοι δεισιδαιμονίαι ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ Νήσῳ, ἰδίᾳ ἡ τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ. Ἐν βλέμμα, λέγουσιν, ἀρκεῖ νὰ ἀποκτείνῃ σὲ, τὸ τέκνον σου, τὸ σπυρίζωγιόν σου, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κατάστροφὴν τῆς συγκομιδῆς σου, τὴν συρπόλησιν τῆς οἰκίας σου. Πολλὰ πρόσωπα ἔχουσι σὺν κεῖσθαι σαβαρὸν ἀνάμεσα τὰ φρύδια ὅτι ἔρριψαν βλέμματα δυσοίωνα. Ἐπειδὴ ἡ πρώτη χροιὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ

---

[1] Παρῆλθεν ἀπαρατήρητος ὁ καιρὸς καθ' ὃν λαός τις, ἵνα ἐπιφυλάξῃ, ἀντιχρόνισεν τὴν ἰδέαν ἀναζωπυρήσεως· ἄλλως τε ὑφίσταται ἀληθὴς ἀνάμνησις ἀνὰ τὸν ἐλευθερίας· τὸν δὲ ἀληθῶς λαὸς ἔχων συναίσθησιν τῆς ἰδίας ἀξιοπρεπείας ἢ εἰς τὸ ἀνήκειν ἀποφεύγει ἀφορμὰς δίν ἀφίδει νὰ ἀναφύῃ ῥῆγμα· σαρ ἄλλοι, ἀλλὰ τὸν λαὸν τοῦτον ἢ τὴν ἀκμὴ, ἅτινα πᾶς ἐπιφυλάττεται ἐν ἐπιφυλάξει. Ἐπιτίθεται οἱ ἔνοικοι ἐν ἢ ἐπιφυλάττονται ἢ ἐπιφυλάττονται

πολαμβάνεται ὡσεὶ ἐπισκόνδυλος, πολλοὶ τῶν ἀνατολιτῶν, προσερχόμενοι πρὸς σὲ, τρέφουσιν ἀλλοῦ τὴν κεφαλήν· φροντίζουσιν ὡσαύτως νὰ θέτωσι κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν κατοικιῶν αὐτῶν ἀντικείμενα παράδοξα ἐπισπῶντα τὴν ὅρασιν· διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολλαὶ τῶν οἰκιῶν ἢ πολλοὶ τῶν κήπων ἀσχημίζωνται διὰ κρεμίων ἵππων ἢ προβάτων, τιθεμένων ἐν περιόπτῳ τόπῳ. Οἱ Κύπριοι προσφέρουσιν ὡσαύτως λατρείαν τῇ θαλάσσῃ. Ἀκούει τις αὐτῶν λαλούντων "ἔχομεν τριῶν προσάτας ὑπερτέρους τῶν λοιπῶν, τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν ἅγιον Λάζερον ἢ τὴν ἁγίαν [sic] Θάλασσαν." Ἔχουσιν ἑορτὴν, καλουμένην τὴν ἑορτὴν τῶν ὑδάτων ἢ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἥτις φαίνεται ὡς συνέχεια ἐκείνης, καθ' ἣν πανηγυρίζουσι τὴν Ἀφροδίτην ἀναδυομένην ἐν Πάφῳ ἐκ τοῦ τῶν κυμάτων ἀφροῦ. Παρέτην εἰς τὴν περὶ ἔργον ταύτην ἑορτήν. Τὴν πρωΐαν οἱ κάτοικοι κατέλυζον τοὺς διαβάτας κραυγάζοντες αὐτοῖς, Εὐλογητὸς ὁ Θεός! Πολυπληθὴς κατήρχοντο ὅπως προσφέρωσι τὰ σέβη των τῇ θαλάσσῃ, ἤτοι ἵνα ἐν αὐτῇ ποιήσωσι τοὺς νιπτασμούς των, ἢ ταυρωθῶσι διὰ θαλασσίου ὕδατος· ἡ κυριωτέρα ἑορτὴ τελεῖται ἐν Λάρνακι. Τὰ προάστεια τῆς πόλεως πληροῦνται καμήλων ἢ ἡμιόνων, ἐφ' ὧν μετεφέρθησαν θεαταὶ ἐκ πάντων τῶν σημείων τῆς νήσου. Ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες πένητες ῥοδόκρατον ποτόν τι, συζητοῦσι ἢ χειρονομοῦσιν· ἐκεῖ οἱ Τοῦρκοι, ῥοφῶντες καφέ, ἐγείρονται μετ' ἀξιοπρεπείας τὴν ἀνδροφόρον κεφαλήν των· αἱ γυναῖκές των εἰσὶ περιβεβλημέναι διὰ λευκῶν σινδονῶν, ὑφ' ἃς οὐδὲν μειδίαμα διαφαίνεται· αἱ ὡραῖαι εἰς γάμον κόραι εἰσὶ πλήρεις περιεφραίων ἐκ φλωρίων ἢ γρόσια προωρισμένων διὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τῆς ἑαυτῶν προικός. Οἱ παῖδες διαμιβάζονται πλακοῦντας ἐκ χαρουπικοῦ μέλιτος· θαυμάσια συνήματα σχηματίζονται παρὰ τὴν ἄκτην, καθ' ἃ ἀναφύεται ἔρις τίς πρῶτος τὰ ἐπιβῇ τῶν κομψῶν ἀκάτων τῶν ἐκεῖ που ταθμευουσῶν. Οἱ μᾶλλον εὐκίνητοι διασχίζουσι τὰ κύματα, ἀλλ' οἱ πλειότεροι τῶν ἐπιβατῶν ἐπιβιβάζονται φερόμενοι ἐπ' ὤμων. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν μὴ δυνάμενον νὰ τηρήσῃ ἐν τῷ ὕδατι τῶν κυμάτων τὴν ὄσμην ἰσορροπίαν! πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, ἐπισκάμπτει τὰς κνημὰς ἢ τὰ συρίγματα τῶν θαυμασμῶν του. Ὅταν ἐν τῶν μερῶν πλοιαρίων ἐπιστρέφῃ ἐπὶ τὴν ἀκτὴν, ἀνθρωπάριά τινα ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀθυρόστομον, τὰ ὁποῖα τείνει πρὸς τὰ πρόσω ἔχει δύο μανταρφάνας, τῶν μὲν παίζοντα σάλπιγγα, τὸν δὲ κατακαθαλίζοντα τύμπανον· ἐν τῷ μέσῳ, ξύλινόν τι ἄρχοντα ἢ τοὺς λοιποὺς κλέπτον τὰς χεῖρας εἰς σημεῖον ῥυθμοῦ· ἡ ὅλη κωμῳδία, ὑποστηριζομένη ἢ διασυρμοῖς ἀκαίρων μεσῶν θεμάτων, παίζεται ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς ἀμμουδιᾶς ἐπὶ τῆς ἀκρογιαλιᾶς τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφροδίτης.

προβάλλουσιν ἀνάριθμα ἀθῆρα, φοίνικες ἢ μυαρίδες, ἡ πόλις αὕτη παρέχει λαμπρὸν πανόραμα· ἀλλὰ μὴ εἰσδύσητε εἰς αὐτὴν, διότι, καθ' ἅπερ ἢ ἐν πάσῃ ἑτέρᾳ τουρκικῇ πόλει, θέλετε πικρῶς μετανοήσει. Αἱ ἀγοραὶ της εἰσὶν ἀνάξιαι νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς ἐλεεινοτέρας τῶν τῶν καθ' ἡμᾶς πόλεων. Οἱ σφαγεῖς διαμελίζουσι τράγους ἢ χοιρία ἐν μέσῳ σκυλλολογίου λιχνεύοντος τὸ αἷμα ἢ καταβιβρώσκοντος τὰ ἔντερα τῶν σφαζομένων ζώων. Τὰ καφενεῖα εἰσὶ πλήρη τούρκων ὀκλαδὸν καθημένων περὶ τὰς ναργιλέδων· οἱ παντοπῶλαι, καθήμενοι πρὸς τὰ πρόσωπα ἀργαλειόντων καταγίνονται μᾶλλον εἰς τὰ ἐμπορεύματά των. Ἐν Λευκωσίᾳ εὑρίσκει ὁ Διοικητὴς τῆς Κύπρου τὸν ἀπεσκέφθημεν. Τὸ μέγαρον αὐτοῦ, καθ' ἅπερ τὰ πλεῖστα τῶν τουρκικῶν μεγάρων, εἶναι ὑγιᾶ συσσώρευσις σαρωθέντων καταμῶν κατὰ τὸ ἦθος ἀρεσκομένων. Ὁ Πασσᾶς εἶναι ἰσχυρὸς ἄρχων, μισθοδοτούμενος ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ οἱ ὑπήκοοί ἡμῶν· ἐν Λευκωσίᾳ ὡσαύτως ἐνοικεῖ ὁ Πατριάρχης[!] τῶν Ἑλλήνων· εἴδομεν περικαλλῆ γέροντα, ἔχοντα βλέμμα ἀπαθείας ἢ πίστητος πατρικῆς. Πολλοὶ Λευῖται ἱσάμενοι ἐν τάξει περὶ αὐτὸν σιγηλοὶ, μὲ τοὺς βραχίονας ἐσταυρωμένους, ὑπῆκον τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ νεύματι. Ἐθλαγεῖτό τις ἐκ τῆς ἀφροσύνης τῆς λαλιᾶς του ἢ πρὸ ὀλίγων ἤθελε τὸν ἀφυκαλέσει ὡς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἀκτιοχείας, Ἰωάννην Χρυσόστομον..... Ἀλλὰ δὲν παρατείνω τὰς τοιαύτας λεπτομερείας. Ἐπείγομαι νὰ γνωστοποιήσω τὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἢ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τῆς Νήσου.

[ἀκολουθεῖ.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κύριος Ἐδουάρδος Ἀρανιὰν Μουσικοδιδάσκαλος πρωτίθεται νὰ δίδῃ μαθήματα κλειδοκυμβάλου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Καφῶ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήσονται οἱ βουλόμενοι πρὸς τὸν εἰρημένον.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 11)23 Δεκεμ. 1881.

Νεοσύστατον καράβι φραγκο ραπτικῆς κατωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Μαυρουδῆ πλησίον τοῦ τηλεγραφείου

Ἐνδιατρίψαντες ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐν Λεμεσῷ ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐπιτήδειμα ἐργαστήριον τῆς ἐν λόγῳ Μαντάμ, τὰ φορέματα τῆς ὁποίας μᾶς ἐφάνησαν ἐκ τῶν πρώτων καλῆς συστάσεως καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτήδεια φορεσιάτικα ἢ εἰς ἐπιτήδειον σχῆμα ἐπιτηδευμένα ἐφάνησαν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιτηδευμένων.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 11)23 Δεκεμ. 1881.

Νεοσύστατον καράβι φραγκο ραπτικῆς κατωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Μαυρουδῆ πλησίον τοῦ τηλεγραφείου

Ἐνδιατρίψαντες ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐν Λεμεσῷ ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐπιτήδειμα ἐργαστήριον τῆς ἐν λόγῳ Μαντάμ, τὰ φορέματα τῆς ὁποίας μᾶς ἐφάνησαν ἐκ τῶν πρώτων καλῆς συστάσεως καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτήδεια φορεσιάτικα ἢ εἰς ἐπιτήδειον σχῆμα ἐπιτηδευμένα ἐφάνησαν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιτηδευμένων.